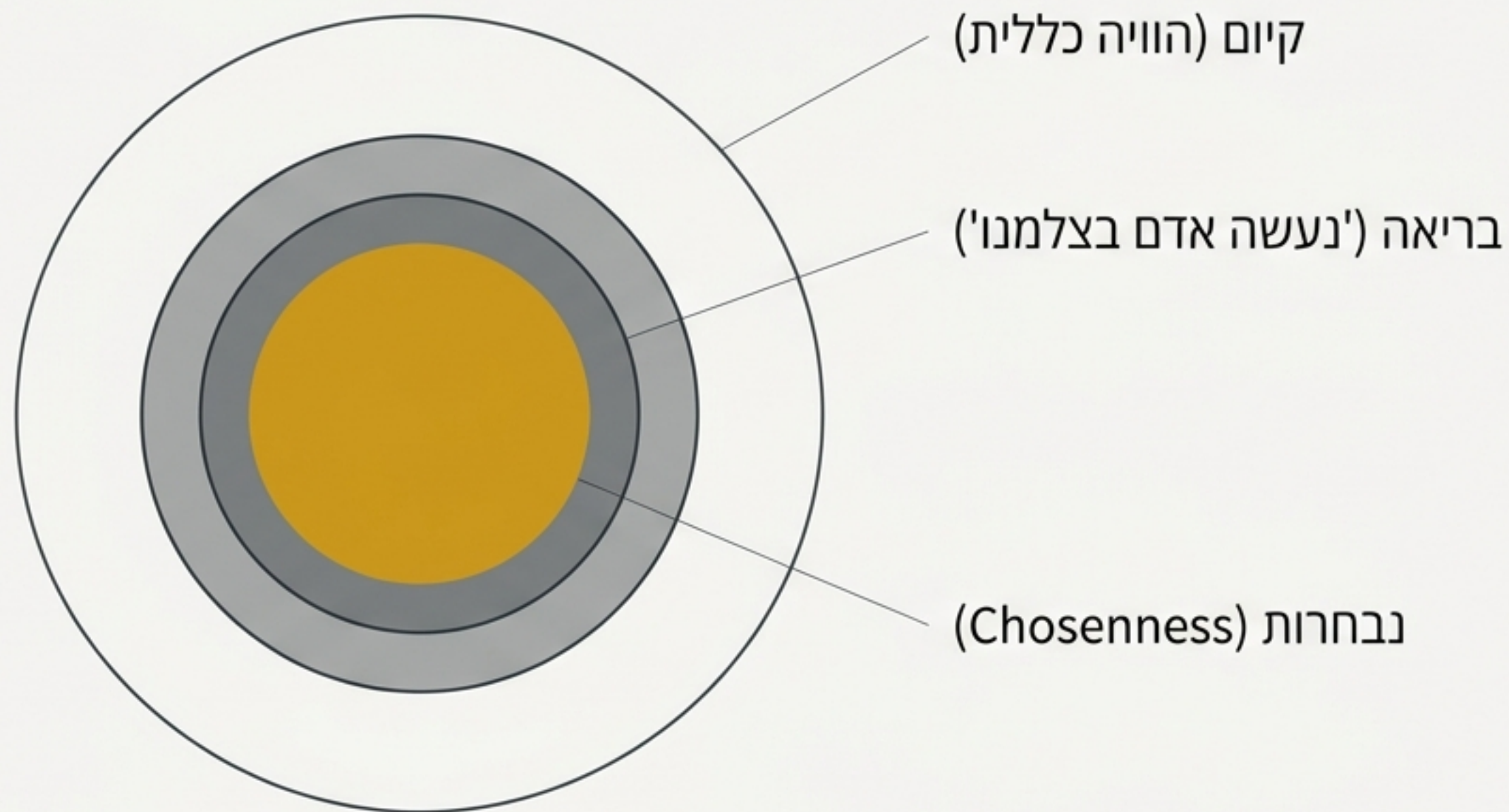

נבחר להיות אדם

הארכיטקטורה של התודעה האנושית – מאת אודי הרשור

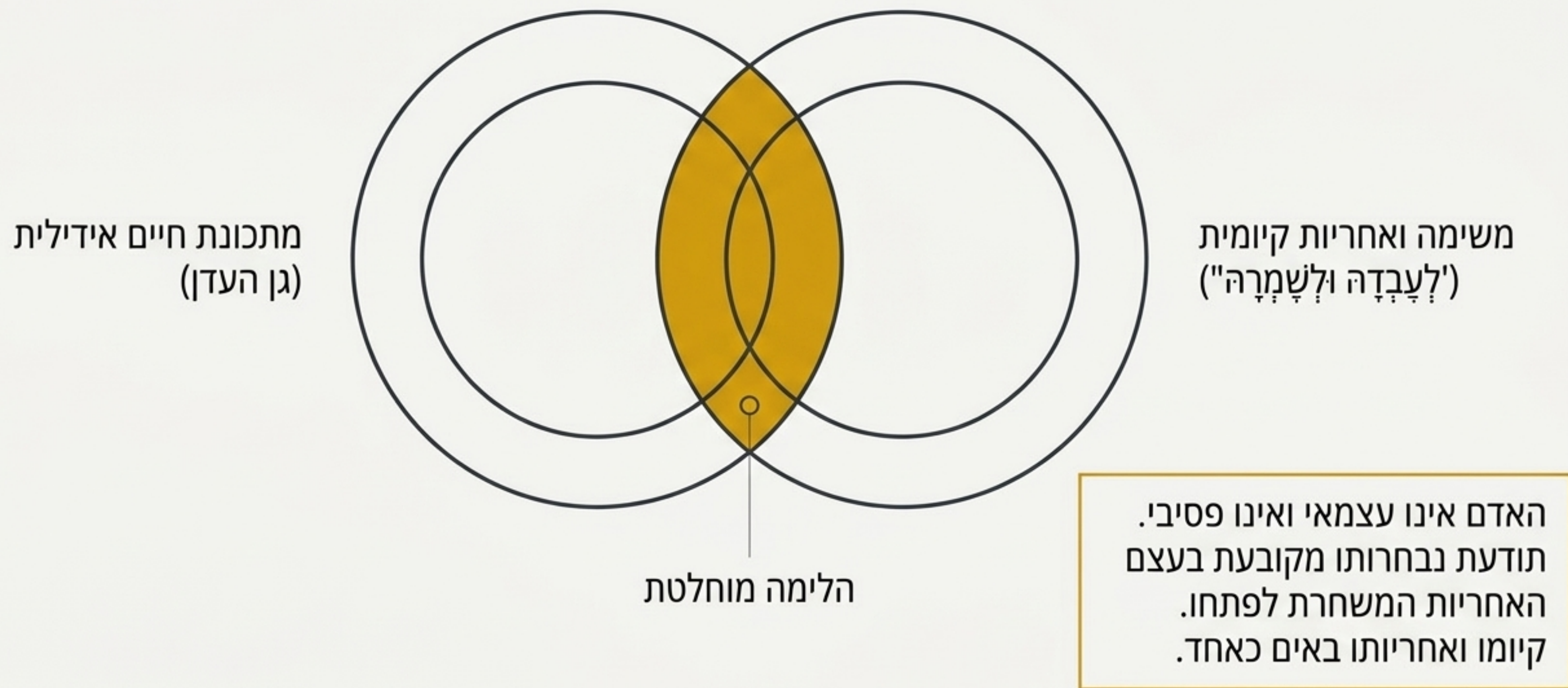
אלוהים הוא הבוחר האולטימטיבי. האדם, בעצם הווייתו, הוא הנבחר האולטימטיבי.

נברא אל תוך נבחרותו

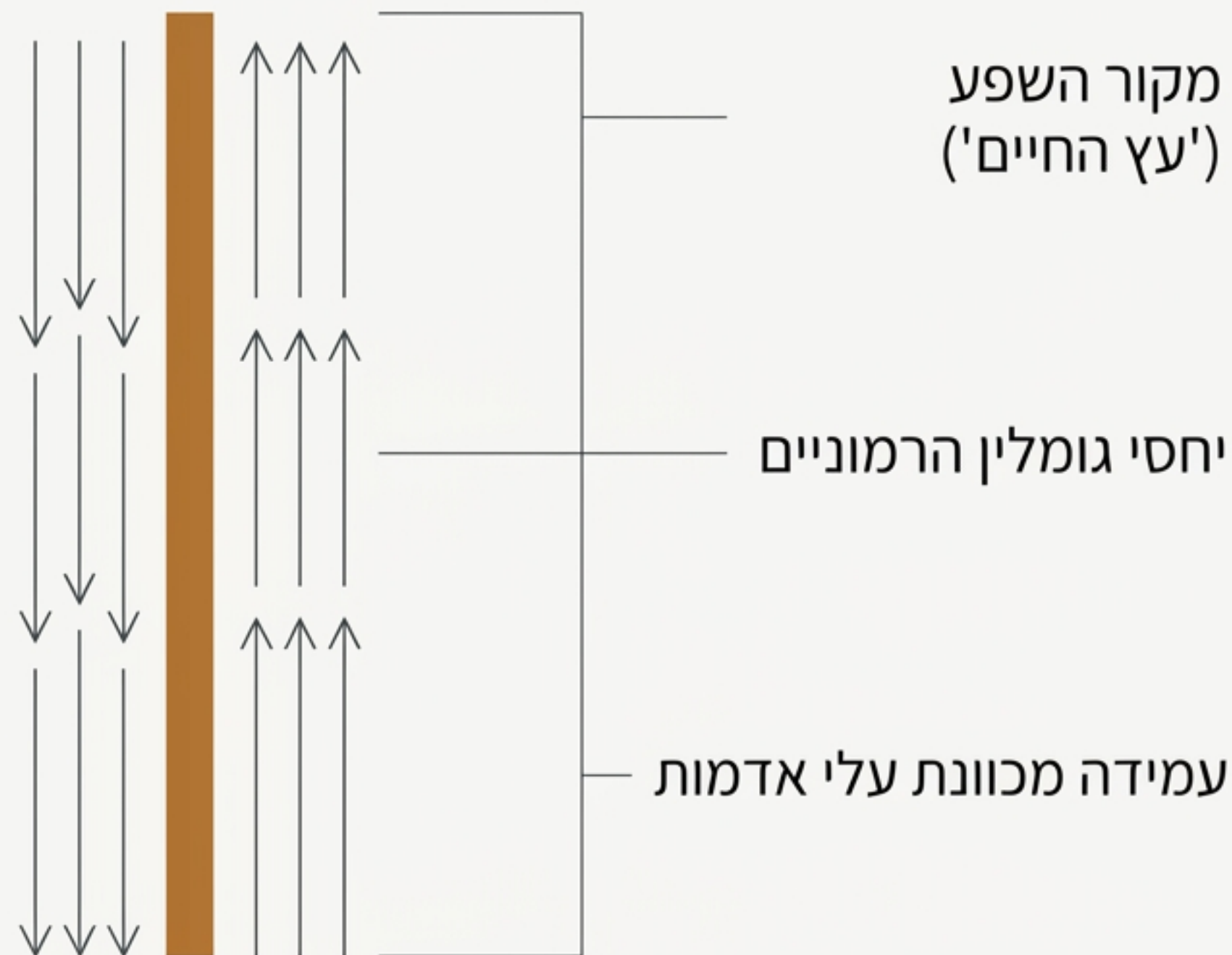

הנבחרות קודמת לאדם. היא אינה תכונה נרכשת, אלא התבנית ההווייתית שלתוכה הוא יצוק מעיקרא.

גן עדן כמסגרת קיומית אופרטיבית

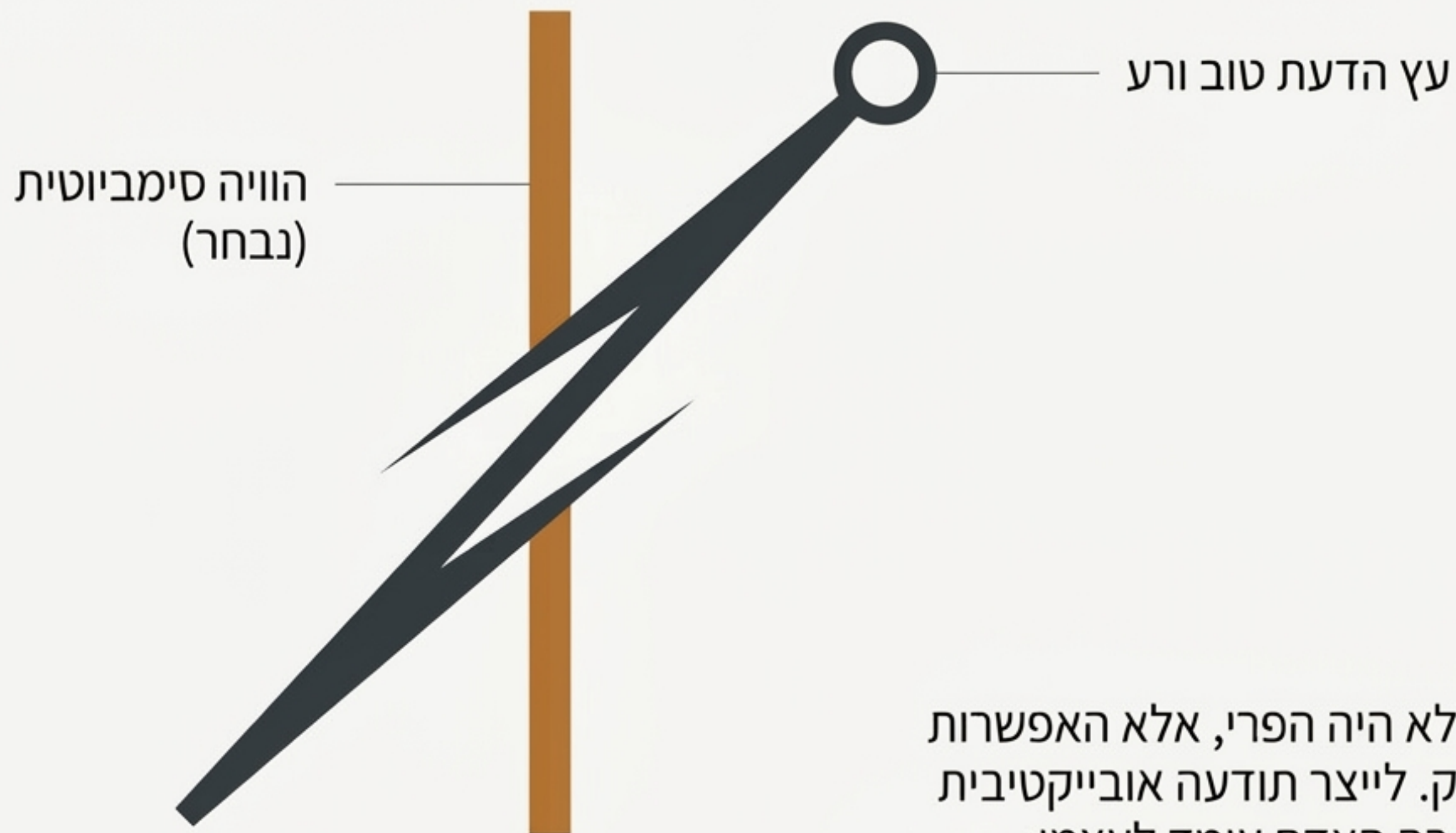

נקודת העוגן של הקיום

להיות 'נבחר' משמעו להיות קיים באופן נכון – מכוון מטרה, פועל ויונק מליבת ההווה ללא חציצה.

פיתוי העצמות הכוחנית

הפיתוי לא היה הפרי, אלא האפשרות
להתנתק. לייצר תודעה אובייקטיבית
מדומה בה האדם עומד לעצמו:
"והייתם כאלהים ידעי טוב ורע".

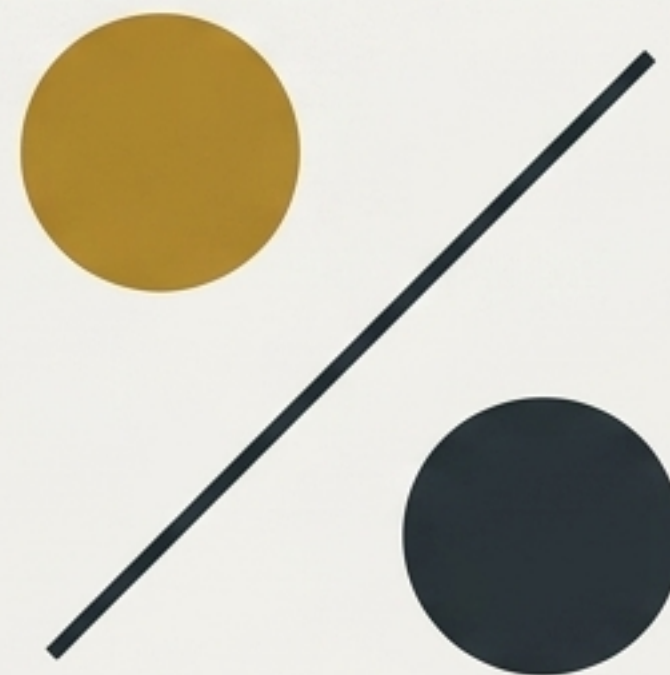
התמרת התודעה: מנבחר לבוחר

האדם הטרום-חטאי (נבחר)

- נבחרות העוטפת כעור על בשר. הלימה אולטימטיבית עם ההווה.

האדם הפוסט-חטאי (בוחר)

- הגולם קם על יוצרו. האדם ממצב עצמו כבוחר עצמאי, במקום של מרידה, מול אלוהים שנמצא כעת 'שם'.

האדם המורד והבדידות הקוסמית

"אני מורד – לפיכך אנחנו קיימים" (אלבר קאמי)

תשובת המשקל לאידיאל של: "אני נבחר – משמע אני קיים".

"בעולם זה שנפטר מאלוהים ומאליל-מוסר, האדם הוא בודד ורוב אין לו... היכן אוכל להרגיש כי בביתי אני."

הניכור הוא תוצאת הלוואי החמורה ביותר של האכילה מעץ הדעת.
אובדן האינטימיות הקיומית.

מחיר האשליה: מול הוויה אדישה

- **הגירוש:** ההוויה שוב אינה מאירה פנים או מכילה.
- **להט החרב:** סגירת הדלת אל הביטחון ההרמוני.
- **אדמה אדישה:** הצורך העקר ליצוק ודאות קיומית רגעית באמצעות יזע, דמעות ואשליית שליטה מתמדת.

צומת הדרכים של הגלות

פחד המוחודלון
והבדידות
(האדם במציאות
הפוסט-גירושית)

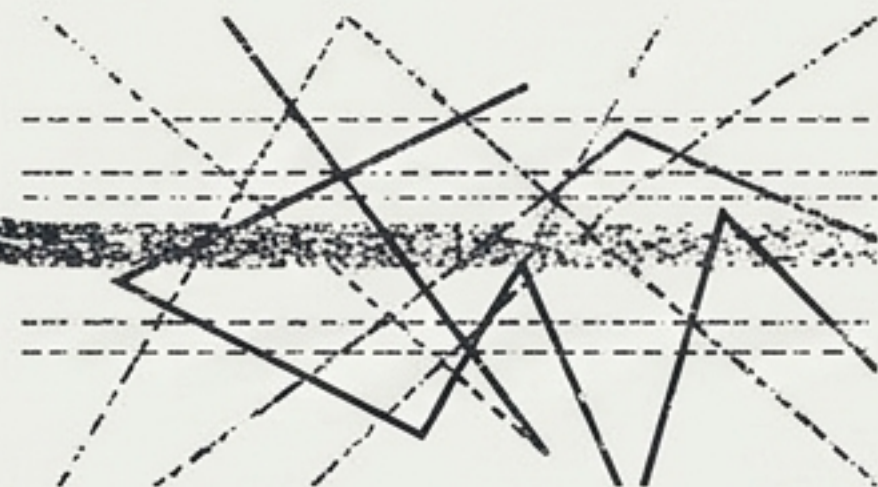
B

נתיב התשובה
(הכרה ותיקון)

A

הנתיב הפגאני / מיתולוגי
(בריחה וויתור)

הנתיב הפגאני: מחיקת צלם האדם

התגוננות מאימת המוות על ידי ביטול העצמי.

כניעה לדטרמיניזם של הטבע.

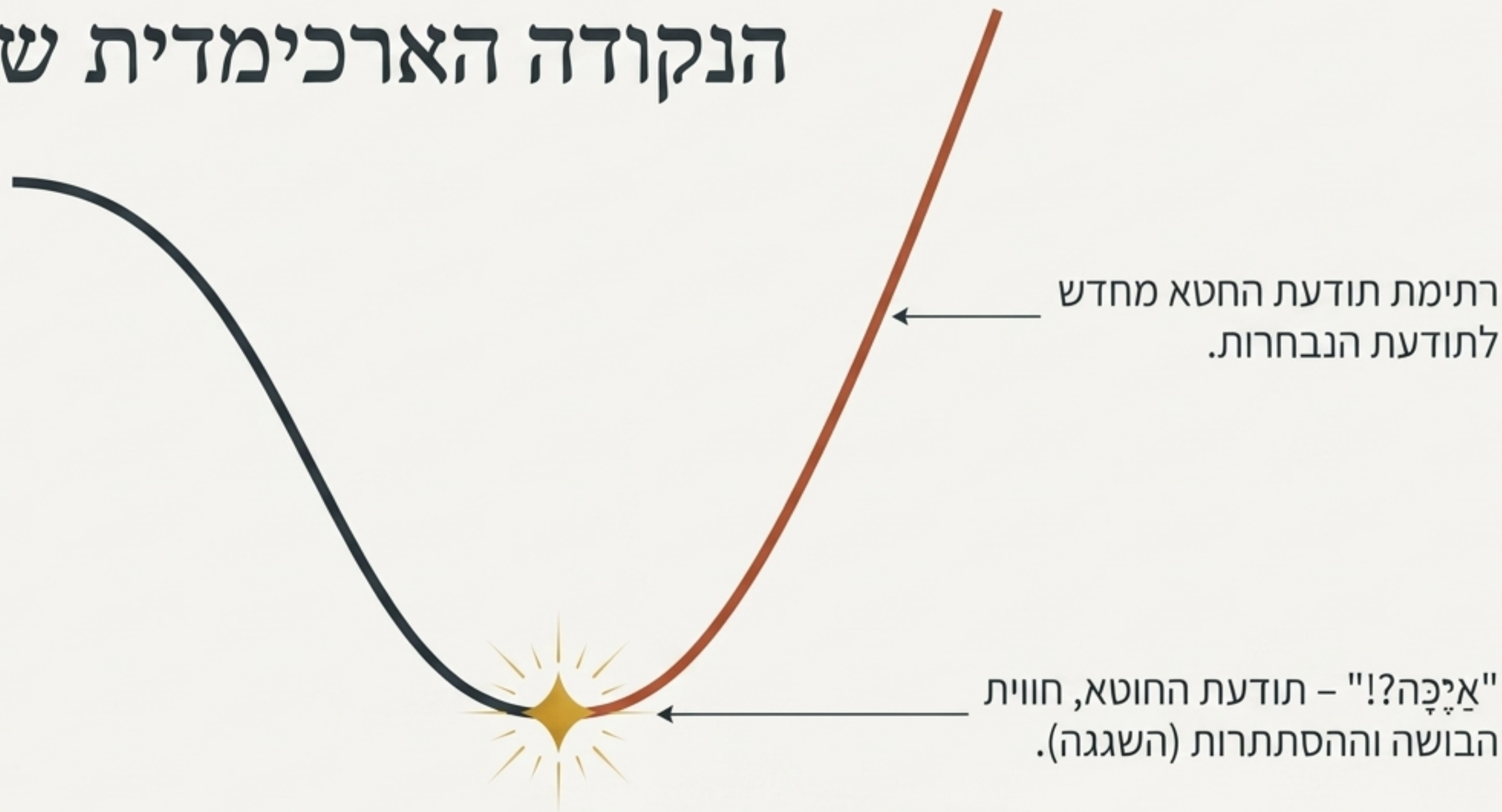
הסתתרות תחת כוחות מיתיים
חסרי פנים.

בריחה מאחריות הנבחרות.

התוצאה היא מחיקה כמעט מוחלטת של הצורה
האנושית הייחודית וביטול 'צלם אלוהים'.

הנקודה הארכימדית של התשובה

הבשורה הפרדוקסלית: הרגע שבו האדם תופס את עצמו כחוטא (חסר, מחטיא את המטרה), הוא בדיוק הרגע בו **נסללת הדרך המחודשת** אל עמידתו כ'נבחר'.

שיח הפגומים: אדם וקין

"מִזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת... כִּי שִׁמַּחְתָּנִי יְהוָה בְּפָעֶלְךָ" (תהילים צ"ב)

התשובה משיבה בעד האדם את האופטימיות הקיומית ואת היכולת להתפעל מפלא הבריאה.

עמידת התשובה: פוזיציה קיומית מתמדת

התנועה המתמדת:

"הלוא אם-תיטיב, שאת"
(חשבון נפש והשתלמות מתמדת).

נקודת העוגן:

"וישב בארץ נוד קדמת עדן"
(מציאת מושב בשיחה עם האלוהים).

נקודת השבר: "והייתי נע ונד"

(תלישות ועקירות).

'האני הנבחר' הוא גם בהכרח **'האני החוטא'**. התשובה אינה יעד סופי, אלא מסע רצוף חתחתיים של התגברות שבו אלוהים חוזר ובוחר באדם.

שלוש התצורות של התודעה האנושית

אדם של תשובה (Repentant)	האדם המורד/הפגאני (Rebel)	האדם הטרומ-חטאי (Pre-Sin)	
שיח, שגגה ותיקון מתמיד (נבחר מודע)	התנגדות או ביטול עצמי (בוחר מתעתע)	סימביוזה והלימה (נבחר)	העמידה מול אלוהים (Posture)
מאמץ מודע לייצר פשר	אדישות, ניכור ואימת מוות	מסגרת קיומית מזינה	חווית הסביבה (Environment)
התרוממות מתוך הסקפטיות, 'שתולים בבית ה'	התרסקות ומחיקת צלם אלוהים	שלמות טבעית ('כעור על בשר')	הצורה האנושית (Human Form)

לענות לקריאתו של הבוחר

ההישג האנושי הגבוה ביותר אינו בהכרזת
עצמאות מתעתעת, אלא בהכרה עמוקה
בצורתנו הייחודית – ובבחירה
המודעת לחזור ולהיות 'נבחרים'.

המאמר במצגת זו הוא פרק מתוך הספר:

"נבחר להיות אדם"

מאת אודי הרשלר.

התזה המלאה על ארכיטקטורת התודעה,
סוד המקדש, והיתרון הצורני של האדם,
מפורטת בספר.

